

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/75/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2217010234
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Mihal
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2217010234.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Mihala a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Jozefa Piknu, v trestnej veci vedenej proti obžalovanému Ing. G. R., narodenému dňa X. T. XXXX v C., bytom C., Q. č. XX, trestne stíhanému pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 26. februára 2019 v Trnave odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Dunajská Streda proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 16. mája 2018, č. k. 1T/52/2017-225 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e s a napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku Krajský súd v Trnave

obžalovaného Ing. G. R., narodeného dňa X. T. XXXX v C., bytom C., Q. č. XX, na slobode

o d s u d z u j e

Podľa § 158 Trestného zákona, s použitím § 36 písm. l), § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona a s použitím § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona k peňažnému trestu vo výške 1.000,- (jedentisíc) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ukladá náhradný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. obžalovanému ukladá aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 1 (jeden) rok.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 16. mája 2018, č. k. 1T/52/2017-225 bol obžalovaný Ing. G. R. uznaný za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona (ďalej aj Tr. zák.), ktorý mal spáchať tým, že inému z nedbanlivosti ublížil na zdraví tým, že porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona, pričom protiprávneho konania sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že „dňa 27. 06. 2016 v čase okolo 09.30 hod. v R. P. na F. K. č. XX, v areáli Nemocnice s poliklinikou - Svet zdravia, pri vchode na oddelenie ARO, „na betónovej cestičke (účelovej komunikácii), ako vodič nákladného motorového vozidla značky OPEL Vivaro 1.9DTI, žltej farby, evidenčného čísla BL- 920LH, pri cúvaní s uvedeným vozidlom nevenoval dostatočnú pozornosť riadeniu vozidla, čím porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa ustanovenia § 22 ods. 2, ods. 3 zákona číslo 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov a zadnou časťou vozidla narazil do tam prítomného D. G., následkom čoho tento spadol na zem a utrpel tržnú ranu na čele

vpravo, otras mozgu I. stupňa, zlomeninu V. až IX. rebra vpravo s dobou liečenia od 27. 06. 2016 do 08. 09.2016.“

Za to obžalovanému okresný súd podľa § 158 Tr. zák., s poukazom na § 36 písm. j), písm. l) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložil peňažný trest vo výške tisíc eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovil obžalovanému náhradný trest odňatia slobody v trvaní šesť mesiacov.

Okresný súd Dunajská Streda rozsudok odôvodnil nasledovne (citácia):

„Obžalovaný opätovne na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vyhlásil, že je vinný zo skutku, ktorý sa mu kladie za vinu a ľutuje svojho konania. Taktiež kladne zodpovedal položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku, z ktorého dôvodu súd zistil stanovisko prítomného prokurátora a poškodeného ohľadne vyhlásenia obžalovaného.

Keďže obidvaja navrhli prijať vyhlásenie obžalovaného, súd sa uzniesol, že prijíma vyhlásenie obžalovaného a vo veci sa dokazovanie nevykoná v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku a iba podľa § 269 Trestného poriadku súd oboznámil výpis Registra trestov, evidenčnú kartu vodiča, relácie na obžalovaného a vylustroval priestupky obžalovaného.

Z uvedených listinných dôkazov súd zistil, že obžalovaný doteraz súdne trestaný nebol, v evidenčnej karte vodiča má 11 záznamov z čoho 5 záznamov má pre nedodržanie povolenej rýchlosti, 4 záznamy „nerešpektovanie dopravnej značky alebo iného dopravného zariadenia“ a ďalej nedisciplinované správanie a vedenie vozidla nespôsobilého na jazdu v cestnej premávke, pričom súd pripomína, že posledný záznam o porušení pravidiel cestnej premávky má zo dňa 22.4.2015, pričom k samotnej dopravnej nehode došlo dňa 27.6.2016, teda v čase rozhodovania súdu obžalovaný už vyše 3 roky sa nedopustil žiadneho priestupku v cestnej premávke.

Súd zväziac vyššie uvedenú okolnosť a najmä zvláštnosť priestupkového zákona, že sa nezahladzujú jednotlivé blokové pokuty, zväziac osobu páchatela, jeho bezúhonnosť, priznanie sa a účinnú ľútosť, ktorý sám dobrovoľne odstránil vzniknutú škodu poškodenému, zväziac možnosti nápravy a prevýchovy obžalovaného v zmysle § 34 Trestného zákona a nasledovné, stav poľahčujúcich okolností, pričom nezistil ani jednu priťažujúcu okolnosť, zväziac porušenie ustanovenia § 22 ods. 2 ods. 3 Zákona č. 8/2009 Z. z. o Cestnej premávke, v zmysle ktorého vodič nesmie pri cúvaní ohroziť ostatných účastníkov cestnej premávky a ak to vyžaduje okolnosť, najmä nedostatočný rozhľad, vodič je povinný zaistiť bezpečné otáčanie alebo cúvanie pomocou spôsobilej a náležite poučenej osoby, ale vychádzajúc taktiež z povinnosti chodca v zmysle § 52 ods. 1 vyššie uvedeného zákona v zmysle ktorého je chodec povinný používať predovšetkým chodník. Po chodníku sa chodí vpravo. Tam, kde chodník nie je alebo kde je neschodný chodí sa po ľavej krajnici, tam kde nie je krajnica, alebo kde je krajnica neschodná chodí sa čo najbližšie pri ľavom okraji vozovky. To platí aj pre chodca, ktorý nesie predmet, ktorým by mohol ohroziť premávku na chodníku alebo na krajnici. Iní účastníci cestnej premávky než chodci nesmú chodník používať ak dopravnou značkou nie je určené inak.

Vychádzajúc z týchto okolností prípadu, že aj zo strany poškodeného došlo k porušeniu uvedeného ustanovenia, keďže aj on nie náležitým spôsobom prechádzal účelovú komunikáciu za nákladným motorovým vozidlom obžalovaného, taktiež v určitej miere zapríčinil svojou nedbanlivosťou vzniknutú nehodu, keďže v zmysle záverov znalca z odboru cestnej dopravy Ing. Ladislava Šipulu na strane 22 aj chodec mohol zabrániť dopravnej nehode tak, že potom čo sa presvedčil vstupom na cestu, že môže vstúpiť na cestu bez nebezpečenstva sa čo najskôr premiestni k jej ľavému okraju, berúc smer jeho pohybu smerom od ARO k detským lekárom. V tom prípade sa pohybuje proti pohybu vozidiel, pričom vodič cúvajúcего vozidla, ktoré cúvanie vykonávalo takým spôsobom ako cúval obžalovaný ho uvidí v pravom spätnom zrkadle a s najväčšou pravdepodobnosťou by k zrážke nedošlo.

Z uvedených dôvodov, keďže už uplynuli v podstate 2 roky od samotnej dopravnej nehody, od ktorej doby sa obžalovaný nedopustil ďalšieho priestupku v cestnej premávke, zväziac aj jeho živnosť, uložil obžalovanému iba peňažný trest vo výške 1.000,-- (tisíc) Eur.

V prípade právoplatnosti uvedeného trestu, ak by došlo k zmareniu výkonu peňažného trestu súd obžalovanému uložil aj náhradný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov. “

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie prokurátor Okresnej prokuratúry Dunajská Streda v neprospech obžalovaného. Odvolanie odôvodnil v rozsahu č. I. 229 - 231 spisu nasledovne (citácia):

„V trestnej veci vedenej proti obžalovanému Ing. G. R., nar. XX.XX.XXXX v C., trvalo bytom C., Q. XX, prechodne bytom Q. - D., L. XX, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, svoje

odvolanie zo dňa 16.05.2018, proti rozsudku Okresného súdu v Dunajskej Strede, sp. zn. 1T/52/2017 zo dňa 16.05.2018, a to v neprospech obžalovaného, čo do výroku o treste nasledovne odôvodňujem: Okresná prokuratúra Dunajská Streda podala dňa 02.06.2017 pod sp. zn. 1Pv 382/16/2201 obžalobu na obv. Ing. G. R. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti obžaloby.

Súd následne uznesením č. 1T/52/2017 zo dňa 18.10.2017 podľa § 282 ods. 1 Trestného poriadku z dôvodov uvedených v § 216 ods. 1 písm. a), b), c) Trestného zákona podmienene zastavil trestné stíhanie obžalovaného Ing. G. R. a zároveň mu podľa § 216 ods. 2 Trestného poriadku určil skúšobnú dobu v trvaní 2 roky a podľa § 216 ods. 3 Trestného poriadku povinnosť uhradiť poškodenému D. G. požadovanú škodu. Vyššie uvedené uznesenie súdu bol dňa 10.11.2017 napadnuté sťažnosťou prokurátora s dôvodu jeho nezákonnosti, ktorá spočívala vtom, že na vydanie takéhoto uznesenia neboli na strane obžalovaného splnené všetky zákonné podmienky. Uznesením Krajského súdu Trnava, sp. zn. 6To 11/2018 zo dňa 22.02.2018 bolo vyhovené sťažnosti prokurátora, napadnuté uznesenie bolo v zmysle ust. § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušené a Okresnému súdu Dunajská Streda bolo uložené, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Krajský súd v Trnave sa v celom rozsahu stotožnil s právnou argumentáciou prokurátora, konštatoval jednak pochybenie prvostupňového súdu v konaní, ktoré napadnutému uznesen. predchádzalo ako aj nesprávne právne vyhodnotenie splnenia zákonných podmienok na postup v zmysle ust. § 282 ods. 1 Trestného poriadku.

Prvostupňový súd následne vo veci opätovne konal, kedy na deň 25.04.2018 vytýčil termín hlavného pojednávania. To však hneď po jeho začatí odročil na deň 16.05.2018. Zo zápisnice však nie je zrejmé, z akého dôvodu bolo vlastne potrebné hlavné pojednávanie odročiť. V prípade, že dôvodom odročenia hlavného pojednávania bola skutočnosť, že obvinený nemal riadne vykázané doručenie predvolania (pričom na hlavnom pojednávaní bol prítomný a bol prítomný aj jeho obhajca, ktorý mal predvolanie riadne vykázané), zo zápisnice nevyplýva, či bol zo strany súdu poučený o možnosti pokračovať v pojednávaní s jeho súhlasom. V prípade, že bolo pojednávanie odročené z dôvodu neprítomnosti poškodeného (ktorý mal predvolanie riadne doručené), takýto postup považujem za nesprávny. Dôvodom na odročenie hlavného pojednávania podľa názoru prokuratúry nemôže byť neprítomnosť poškodenej osoby, ktorá si v prípravnom konaní riadne uplatnila nárok na náhradu škody a má riadne vykázané doručenie predvolania na hlavné pojednávanie. Zákon takýto dôvod na odročenie hlavného pojednávania nepozná.

Okresný súd Dunajská Streda následne na ďalšom hlavnom pojednávaní konanom dňa 16.05.2018 napadnutým rozsudkom 1T/52/2017 uznal obžalovaného Ing. G. R. vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa §158 Trestného zákona, za čo obžalovanému uložil podľa § 158, § 38 ods. 3, § 36 písm. j), písm. l), § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona peňažný trest vo výške 1.000,-Eur a v zmysle ust. § 57 ods. 3 Trestného zákona mu pre prípad zmarenia peňažného trestu uložil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov. Súd výrok o treste odôvodnil v zásade tým, že síce obžalovaný je osobou, ktorá sa pred spáchaním trestného činu dopustila 11 priestupkov na úseku cestnej premávky, avšak posledného priestupku sa dopustila dňa 22.04.2015, teda v čase rozhodovania súdu obžalovaný už vyše 3 roky nespáchal žiadne priestupok. Následne súd uviedol, že obžalovaný dobrovoľne odstránil vzniknutú škodu poškodenému a v celom rozsahu priznal svoje zavinenie. Ďalej súd poukázal na porušenie ust. § 22 ods. 2, ods. 3 zákona č. 8/2009 na strane obžalovaného, ako aj na spolu zavinenie poškodeného, ktorý mal podľa názoru súdu porušiť ust. § 52 ods. 1 vyššie uvedeného zákona. Na záver súd skonštatoval, že od nehody uplynuli v podstate už 2 roky, počas ktorých sa obžalovaný ničoho nedopustil a takisto poukázal aj na jeho živnosť.

Rozhodnutie súdu vo výroku o treste nepovažujem za zákonné a to z nasledovných dôvodov:

Za prvé je potrebné uviesť, že súd v odôvodnení rozsudku na strane obžalovaného správne zistil jednu poľahčujúcu okolnosť - § 36 písm. l) Tr. zák., vyplývajúcu z vyhlásenia obžalovaného, s čím sa stotožňujem. Mám však za to, že súd nesprávne použil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, teda že obvinený pred spáchaním trestného činu viedol riadny život. Ako bolo ustálené už v priebehu prípravného konania a ako bolo konštatované v samotnom uznesení Krajského súdu Trnava, sp. zn. 6To 11/2018 zo dňa 22.02.2018, obžalovaný nie je osobou, ktorú je možné považovať za bezúhonnú. Dôvody tohto konštatovania Krajský súd Trnava vyčerpávajúco odôvodnil.

Mám za to, že v prípade, keď u obžalovanej osoby nie sú splnené podmienky na postup podľa § 282 ods. 1 Trestného poriadku aj s poukázaním na jeho predchádzajúci život, nie je možné následne pri ukladaní trestu konštatovať, že osoba obžalovaného pred spáchaním trestného činu riadny život viedla a takejto osobe priznať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona. Obzvlášť v prípade, keď sa páchatel odsúdený pre trestný čin na úseku dopravy a pred spáchaním tohto trestného činu sa dopustil celkovo 11 priestupkov na úseku cestnej premávky, z toho celkovo v piatich prípadoch sa jednalo o

nedodržanie povolenej rýchlosti, v štyroch prípadoch o nerešpektovanie dopravnej značky, alebo iného dopravného zariadenia, v jednom prípade išlo o nedisciplinované správanie a ohrozovanie bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky a v jednom prípade o vedenie vozidla nespôsobilého na jazdu v cestnej premávke. U takejto osoby v žiadnom prípade podľa názoru prokuratúry nie je prípustné priznať takúto poľahčujúcu okolnosť a to obzvlášť v prípade, keď je prejednávaná pre trestný čin, ktorá spáchala pri vedení motorového vozidla.

Za druhé je potrebné uviesť, že súd vôbec bližšie nešpecifikoval, z akého dôvodu považuje skutočnosť, že od posledného priestupku obžalovaného uplynuli 3 roky a že sa obžalovaný od spáchania trestného činu nedopustil ďalšieho priestupku za tak relevantnú informáciu, že tým prakticky odôvodňuje výšku a druh uloženého trestu. Ust. § 34 ods. 4 Trestného zákona síce uvádza, že pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, avšak z tohto ustanovenia nie je možné automaticky vyvodzovať, že strohé konštatovanie súdu o dobe, ktorý uplynula od spáchania priestupku obžalovanej osoby samo o sebe a bez bližšieho vysvetlenia postačuje na to, aby bol takýto právny názor súdu vôbec preskúmateľný.

Ďalej je potrebné uviesť, že súd podľa názoru prokuratúry opätovne nesprávne poukázal na spoluzavinenie na strane poškodeného. Ako už bolo konštatované v odôvodnení sťažnosti prokurátora, k takémuto záveru nesmerovali žiadne s výsledkov dokazovania. Zo záverov znaleckého posudku z odboru cestnej dopravy bolo jednoznačne ustálené, že technika a spôsob použitia vozovky poškodeným vzhľadom na jeho obmedzený pohyb bola správna. Svoj postup vykonal bez nebezpečenstva a bezkolíznym spôsobom, teda v čase svojho vstupu na cestu nikoho neobmedzoval, ani neohrozoval. Príčinou vzniku dopravnej nehody bola v celom rozsahu nesprávna technika jazdy obžalovaného, ktorý vykonal cúvací mánever napriek tomu, že nemal prehľad o priestore, do ktorého cúval. Súd teda v žiadnom prípade nemohol posudzovať okolnosti prípadu v prospech obžalovaného.

S poukazom na vyššie uvedené je zrejmé, že každý z argumentov súdu, ktorými vlastne odôvodnil uloženie „len“ peňažného trestu a nie prípadné uloženie podmienenečného trestu odňatia slobody a zároveň trestu zákazu činnosti, je založený na nesprávnom vyhodnotení jednak samotného skutkového stavu, jednak osoby páchatela ako aj konania poškodeného.

Je potrebné dodať, že súd sa dôvodmi, primeranosťou a zákonnosťou uloženia peňažného trestu v odôvodnení rozsudku vôbec nezaoberal, čím konal v rozpore s ust. § 57 ods. 1 Trestného zákona a ust. § 176 ods. 2 Trestného poriadku, nakoľko pri ukladaní peňažného trestu súd prihliadne na osobné a majetkové pomery páchatela. Nakoľko sa súd osobnými a majetkovými pomermi obžalovaného vôbec nezaoberal, je výrok napadnutého rozsudku v tomto bode nepreskúmateľný.

Samotné neuloženie trestu odňatia slobody však nepovažujem za primárny dôvod, pre ktorý bol napadnutý výrok o treste nezákonný. Neprimeranosť a od nej odvodená nezákonnosť uloženého trestu spočíva skôr v tom, že súd vôbec neuložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu, pričom nepovažoval ani za potrebné takýto svoj postoj odôvodniť. Takto postupoval napriek tomu, že pri trestných činoch spáchaných vedením motorového vozidla je uloženie trestu zákazu činnosti síce nie obligatórnym, ale takmer vždy ukladaným trestom za takúto trestnú činnosť. Obzvlášť pri trestných činoch v doprave, ktoré sú vo svojej podstate väčšinou nedbanlivostnými trestnými činmi, je uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá jedinou alternatívou, ako zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, čím je zvýraznená základná zásada ukladania trestu uvedená v ust. § 34 ods. 1 Trestného zákona.

Neuložiť páchatelovi trestného činu na úseku dopravy, ktorým bolo spôsobené ublíženie na zdraví inej osobe, trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá je možné len v prípadoch hodných osobitného zreteľa, najmä z poukazom na osobu páchatela (absolútna bezúhonnosť), uveriteľná ľútosť, spolu zavinenie poškodeného a podobne. Vzhľadom na tú skutočnosť, že súd podľa názoru prokuratúry nesprávne vyhodnotil zistený skutkový stav, ako aj osobu páchatela a domnelé spolu zavinenie poškodeného, trest zákazu činnosti neuložil. Mám však za to, že ak by súd pri ukladaní trestu správne zohľadnil všetky okolnosti a aspekty prípadu, trest zákazu činnosti uložiť musel. Ako bolo vyššie uvedené (na čo prokurátor poukazoval už v odôvodnení sťažnosti), u osoby obžalovaného sa jedná o preukázateľne nedisciplinovaného vodiča, ktorý sa pri vedení vozidla pravidelne dopúšťa porušenia zákona, pričom jedenkrát obžalovaný dokonca absolvoval povinné preskúšanie na doškološovacom kurze. Zároveň je absolútne zrejmé, že dopravná nehoda vznikla výhradne jeho zavinením. Prijatť záver, že na nápravu obžalovaného s takýmto profilom plne postačí uloženie peňažného trestu (v nízkej výške), vnímam ako úplné obchádzanie základných zásad ukladania trestu a neprimerané mierny postoj k páchatelovi trestného činu. Takýto trest v žiadnom prípade ani neodradí iných od páchania takejto

trestnej činnosti a vôbec nepôsobí ako určitá generálna prevencia proti páchaniu trestných činov v doprave. Zastávam názor, že neuloženie trestu zákazu činnosti je voči obžalovanému neprímerane mierne aj z dôvodu celkového postoja obžalovaného k uvedenej trestnej veci. Ako bolo konštatované už uznesením Krajského súdu Trnava, sp. zn. 6To 11/2018 zo dňa 22.02.2018, obžalovaný síce svoje zavinenie priznal, ale celkom jasne až pod tlakom proti nemu svedčiacich dôkazov a pri vidine ukončenia veci prostredníctvom odklonov, teda nie je na mieste hovoriť ani o oľutovaní trestného činu.

S poukazom na vyššie uvedené má za to, že súd mal obžalovanému správne v zmysle ust. § 158, § 36 písm. l), § 38, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona uložiť primeraný podmienený trest odňatia slobody v dolnej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby s primeranou skúšobnou dobou takisto v dolnej polovici trestnej sadzby, pričom za splnenia zákonných podmienok by do úvahy prichádzalo aj uloženie peňažného trestu v zmysle ust. § 56 a nasl. Trestného zákona. Zároveň mal súd v zmysle ust. § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona uložiť obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v dolnej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Na základe toho navrhujem, aby Krajský súd v Trnave ako odvolací súd s poukazom na § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a v zmysle § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol o uložení zákonného trestu pre obžalovaného Ing. G. R..“

Obžalovaný ani jeho obhajca JUDr. Peter Vačok sa k odvolaniu prokurátora nevyjadrili.

Prokurátor Krajskej prokuratúry v Trnave sa na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu stotožnil s podstatou dôvodom odvolania okresného prokurátora a vyslovil právny názor, že okresný súd v procesnom postupe svojho konania pochybil aplikovaním poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. j) Tr. zák., a tiež tým, že obžalovanému neuložil aj primeraný trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov. Obžalovaný ako vodič porušením dôležitej povinnosti v doprave spôsobil v areáli nemocnice poškodenému dlhšie trvajúcu poruchu zdravia vo forme ťažkej ujmy na zdraví. Navrhol podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/, ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok zrušiť vo výroku o uloženom treste a následne podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovanému uložiť popri uloženom a primeranom peňažnom treste aj primeraný trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov.

Obhajca obžalovaného JUDr. Peter Vačok na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu poukázal na niektoré rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorého správne kolégium vychádzalo z toho, že aj v priestupkovom konaní treba prihliadať na dobu zahľadania pokiaľ nie je upravená v Priestupkovom zákone. Preto nemožno v tomto trestnom konaní prihliadať na 11 priestupkov obžalovaného z minulosti. Zastáva názor, že súd I. stupňa správne vyhodnotil dôkazný stav, rovnako aj prvok spoluviny poškodeného, čo musí mať vplyv na druh a výmeru trestu. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu I. stupňa potvrdil ako vecne správne a odvolanie prokurátora zamietol.

Obžalovaný sa k záverečnému návrhu obhajcu pripojil súhlasným stanoviskom.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, preskúma podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Podľa § 321 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprímeraný.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Súčasnému stavu predchádzalo nasledovné:

Uznesením Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 18. októbra 2017, č. k. 1T/52/2017-187 bolo podľa § 282 ods. 1 Tr. por. z dôvodov § 216 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) Tr. por. podmienčne zastavené trestné stíhanie proti obžalovanému G. R. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na už skôr uvedenom skutkovom základe. Podľa § 216 ods. 2 Tr. por. mu určil skúšobnú dobu 2 (dva) roky. Podľa § 216 ods. 3 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť požadovanú škodu v priebehu skúšobnej doby poškodenému D. G., bytom Q., A. ul. č. XXXX/X (viď rozhodnutie súdu I. stupňa, vrátane jeho odôvodnenia na č. l. 187 - 189 spisu).

Uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 6To 11/2018-199 zo dňa 22. februára 2018 bolo podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. por. prokurátorom v neprospech obžalovaného napadnuté uznesenie o podmienenom zastavení jeho trestného stíhania zrušené a okresnému súdu uložené, aby vo veci znovu konal a rozhodol (viď rozhodnutie vtedy sťažnostného súdu, vrátane jeho odôvodnenia na č. I. 199 - 209 spisu).

Okresný súd Dunajská Streda následne zákonným spôsobom vykonal na hlavnom pojednávaní dňa 16. mája 2018 spisu všetky dôkazy potrebné na meritórne rozhodnutie vo veci, tieto dostatočne a preskúmateľne vyhodnotil jednotlivito i vo vzájomných súvislostiach a svoje rozhodnutie aj zrozumiteľne odôvodnil.

Zo spisového materiálu je zrejmé, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 16. mája 2018 opätovne priznal spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, skutok oľutoval, na otázky súdu I. stupňa v zmysle § 333 ods. 3 Tr. por. odpovedal áno, na návrh prokurátora i obhajcu konajúci okresný súd prijal vyhlásenie obžalovaného že je vinný zo spáchania skutku, zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná a následne vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o treste.

Vzhľadom k prezentovaným výsledkom dokazovania na hlavnom pojednávaní postupoval okresný súd v súlade so zákonom a správne, keď uznal obžalovaného Ing. G. R. za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák., a to na správnom skutkovom základe, uvedenom v skutkovej vete výrokovej časti napadnutého prvostupňového rozsudku.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní vyplýva, že aj dokazovanie súvisiace s výrokom o treste (náhrade škody) vykonal okresný súd zákonnou a procesne správnu formou v potrebnom rozsahu. V dôvodoch rozsudku dostatočne vyhodnotil aj odpis z registra trestov obžalovaného (bez záznamu) a rovnako správne špecifikoval, na základe akých úvah dospel k ustáleniu poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák. (bez prítomnosti akejkoľvek priťažujúcej okolnosti), k následnému vyhodnoteniu vzájomnému pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, skúmajúc vo všetkých súvislostiach okolnosti plynúce z ustanovení § 36 písm. l/ Tr. zák. (poľahčujúca okolnosť spočívajúca v priznaní sa k spáchaniu trestného činu a jeho úprimnom oľutovaní) a § 38 ods. 3 Tr. zák. (prevaha poľahčujúcich okolností).

Okresný súd však v rámci postupu takéhoto svojho konania nesprávne a nedôvodne priznal obžalovanému ďalšiu (druhú) poľahčujúcu okolnosť podľa ustanovenia § 36 písm. j) Tr. zák., čo správne neuniklo pozornosti vo veci intervenujúceho prokurátora, a vo vzťahu k takémuto porušeniu zákona (dôvod aplikovania § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. odvolacím súdom) podal a v týchto súvislostiach aj prezentoval opravný prostriedok proti napadnutému rozsudku. V zhode s právnym názorom odvolateľa totiž aj procesne konajúci druhostupňový súd nezistil existenciu tejto poľahčujúcej okolnosti (§ 36 písm. l/ Tr. zák.), a to vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný pred spáchaným trestného činu nevedol riadny život minimálne na úseku dopravy, resp. v cestnej premávke, o čom svedčí fakt, že pred spáchaním súdeného trestného činu sa dopustil celkom jedenástich priestupkov na úseku cestnej premávky, z toho v piatich prípadoch sa jednalo o nedodržanie povolenej rýchlosti, v štyroch prípadoch o nerešpektovanie dopravnej značky, alebo iného dopravného zariadenia, v jednom prípade išlo o nedisciplinované správanie a ohrozovanie bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky a v jednom prípade o vedenie vozidla nespôsobilého na jazdu v cestnej premávke. Je teda zrejmé (a krajský súd to jasne prezentoval už vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí v tejto veci, konkrétne v uznesení č. k. 6To 11/2018-199 zo dňa 22. februára 2018), že v prípade obžalovaného sa jedná o nedisciplinovaného vodiča, ktorý sa pri vedení vozidla pravidelne dopúšťa porušenia zákona, pričom sa nejedná o drobné pochybenia s nízkou spoločenskou nebezpečnosťou, ale o závažné priestupky na úseku cestnej premávky, v dôsledku ktorých by mohlo potenciálne dôjsť k ohrozeniu života a zdravia iných osôb. Odvolací súd sa pritom nestotožnil s právnym názorom obhajcu obžalovaného, prezentovaným na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu v tom smere, že na priestupky obžalovaného v doprave z minulosti nemožno prihliadať. V zhode so stanoviskom odvolateľa uzatvára, že na priestupky obžalovaného na úseku dopravy z minulosti bol povinný prihliadať, a to nielen preto, že boli spáchané v pomerne krátkom časovom úseku pred inkriminovaným trestným činom (viď evidenčná karta vodiča). Teoreticky, aj v prípade zahľadania následkov potrestania (rovnako ako na teoretickej báze eventuálneho odsúdenia súdom), je nutné vo vzťahu k hodnoteniu osoby páchatel'a mať na zreteli jeho predchádzajúci život. A tak je tomu aj vo vzťahu k výkonu činnosti obžalovaného ako vodiča motorových vozidiel.

Krajský súd v Trnave, v zhode s odvolacími argumentmi prokurátora, nemá žiadne pochybnosti ani o tej esenciálnej skutočnosti, že k inkriminovanej dopravnej nehode došlo výlučným zavinením obžalovaného Ing. G. R.. Žiaden iný účastník dopravnej nehody (t. j. iná fyzická osoba) v kritickom čase nenesie na

nehode, ku ktorej došlo v areáli nemocnice, spoluvinu (opäť viď závery s vyslovením právneho názoru druhostupňovým súdom, proklamované v jeho uznesení č. k. 6To 11/2018-199 zo dňa 22. februára 2018). Následkom predmetnej dopravnej nehody utrpel poškodený D. G. tržnú ranu na čele vpravo, otras mozgu I. stupňa, zlomeninu V. až IX. rebra vpravo s dobou liečenia od 27. júna 2016 do 8. septembra 2016. Závažnosť protiprávneho konania obžalovaného, a tým jeho vysoká spoločenská nebezpečnosť, je v danom prípade výrazne umocnená tým, že sa stíhaného skutku dopustil v areáli nemocnice pri mimoriadnom spôsobe jazdy - tzv. cúvaní, so spôsobením ujmy na zdraví poškodenému.

Osvojac si ďalší odvolací argument prokurátora krajský súd zistil, že prvostupňový súd v postupe svojho konania pochybil aj v tom smere, keď obžalovanému, za vyššie uvedenej dôkaznej situácie a s prihliadnutím predovšetkým na okolnosti spáchaného skutku a jeho osobu, neuložil primeraný trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov.

Vychádzajúc z týchto prezentovaných úvah odvolací súd na podklade odvolania prokurátora, podaného v neprospech obžalovaného Ing. G. R. podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Tr. por., zrušil napadnutý rozsudok v oddeliteľnej časti výroku o treste a na základe ustanovenia § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol (vo svojom výroku) rozsudkom, pretože skutkové zistenia plynúce z dokazovania vykonaného pred konajúcim súdom a v rámci odvolacieho konania to umožňovali.

Ako už bolo skôr uvedené, aplikovanie písmena d) ustanovenia § 321 ods. 1 Tr. por. bolo v posudzovanom prípade z pohľadu procesného postupu odvolacieho súdu nutné z toho zákonného dôvodu, že napadnutým rozsudkom okresného súdu bola obžalovanému nesprávne priznaná jedna poľahčujúca okolnosť, a to podľa § 36 písm. j) Tr. zák., teda že pred spáchaným trestného činu mal viesť riadny život.

Aplikovanie písmena e) ustanovenia § 321 ods. 1 Tr. por. bolo v posudzovanom prípade z pohľadu procesu odvolacieho súdu nutné z toho zákonného dôvodu, že napadnutým rozsudkom okresného súdu nebol obžalovanému, popri správne uloženej sankcii v podobe primeraného peňažného trestu, uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov ako osobe, ktorá pri výkone vodičskej činnosti výrazným spôsobom porušila pravidlá cestnej premávky a porušením dôležitej povinnosti vodiča spôsobila poškodenému D. G. následok v podobe ublíženia na zdraví.

Následným postupom odvolací súd podľa § 158 Tr. zák., s poukazom na § 36 písm. l), § 38 odsek 3 Tr. zák. a s použitím § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. obžalovanému uložil zhodný peňažný trest vo výmere tisíc eur, takže s týmto druhom a výmerou sankcie sa plne stotožnil s prvostupňovým súdom.

Rovnako podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. stanovil pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, primeraný náhradný trest odňatia slobody v trvaní šesť mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. odvolací súd obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu jeden rok.

Takto uložené tresty vo svojej podstate v dostatočnej miere obsahujú požadované prvky represie a individuálnej i generálnej prevencie v zmysle § 34 Tr. zák.

Z vyššie uvedených dôvodov bolo preto rozhodnuté spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozsudku krajského súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.